

Til sidst i bemærkningerne citerer man Thor-kild Simonsen og Evan Jensen for at have udtalt til en avis, at ministeren har sat sig i spidsen for opbygningen af et planbureaukrati, der ikke har set sin lige i dansk planlægningshistorie; men det er jo sådan et løst citat, som er grebet ud af luften. Der er ikke noget bevis for, at borgmestrene har sagt det, og der er ikke nogen eksempler på, hvilke bestemmelser i planloven der hentydes til.

Jeg vil gerne sige, at den nye regulering af planloven, der er lavet med henblik på butikkerne, er for mig at se en genial måde at starte en dynamisk planlægningsproces på. Og hvis hr. Hans Christian Schmidt tænker på den svenske planlovgivning i forbindelse med det, som han vil have i stedet her, så er det altså noget helt andet, for dér er der normer for alt.

Den danske planlov er faktisk genial, for den tilrettelægger blot processerne og bestemmer altså ikke hundrede procent, hvad der skal ske. Og vi har lige netop alle sammen herinde besluttet, at der skal udarbejdes alternativer, og dér var det lidt ærgerligt at hr. Hans Christian Schmidt ikke var med. Men det er altså en måde at demokratisere planlægningen på, og planlægningsdemokrati er besværligt, og det kan man ikke forenkle sig ud af.

Ole Donner (DF):

Det beslutningsforslag, vi behandler her, er Dansk Folkeparti medforslagsstiller til, og vi synes, det er et godt forslag med henblik på at gøre miljø- og naturlovgivningen mere klar og logisk og systematisk, for som det også fremgår af bemærkningerne, er det jo en lovgivning, der giver en masse problemer ude i kommunerne, og en lovgivning, som irriterer borgerne meget, og den forskelsbehandling, der af og til finder sted, synes vi burde ændres.

Og det er jo rigtigt, som der står, at der her er skabt et af de mest regeltunge og bureaukratiske ministerier, vi har. Så der burde absolut laves om på den lov, og det håber vi at der bliver, og vi vil i hvert fald støtte det under udvalgsarbejdet.

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt som ordfører for forslagsstillerne.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil indledningsvis sige tak for de tilkendegivelser, der er kommet fra de forskellige ordføre-

re for partierne, og det glæder mig selvfølgelig meget, at i hvert fald Dansk Folkeparti, Fremskridtspartiet og De Konservative er så visionære og lydhøre, at de er modtagelige for det, som de ude omkring i befolkningen hører om miljølovgivningen, som de jo får at vide opleves som restriktiv, indviklet og uforståelig.

Dermed være ikke sagt, at man nødvendigvis skal tage det til efterretning i Folketinget og forsøge at leve efter det. Men det kan godt undre mig, at der er så langt ind til Folketinget ude fra befolkningen, og at Folketinget ligger så langt fra de synspunkter, som man gang på gang vil kunne møde ude omkring.

Man kan så spørge, om der da slet ikke er nogen, der så forstår dem.

Jo, heldigvis gør statsministeren, og det er jo godt at have statsministeren som sin forbunds-fælle her. Men derfor var det jo også noget overraskende, ja nærmest chokerende, at miljøministeren var så afvisende over for forslaget. Så i de efterfølgende diskussioner, vi får, må jeg jo ty til det, som statsministeren sagde her i Folketings-salen i maj sidste år, hvor vi netop diskuterede, hvad han sagde den 14. maj om aftenen, hvor han under et pressemøde bekendtgjorde, hvilke ministerier der skulle omfattes af en regelforenkling.

I den forbindelse blev Miljø- og Energiministeriet ikke nævnt, og jeg havde så fornøjelsen af at spørge statsministeren her i Folketingssalen, om der var en bestemt grund til, at man ikke havde taget Miljø- og Energiministeriet med, idet jeg i hvert fald fandt, at det helt tydeligt var et ministerium, der trængte til en god gang regelforenkling.

Og dér blev jeg jo glad, for statsministeren svarede: Ikke i denne omgang, men nu får vi se; nu kan vi først prøve med de her ministerier, og så kan vi jo senere se, om vi også kan tage Miljø- og Energiministeriet med.

Det synes vi er helt fint, men nu er der gået et år, og så skulle vi vel snart i gang med anden runde, og dér er det jo noget overraskende, at det åbenbart ikke har været dybere forankret i Socialdemokratiet, end at både miljø- og energiministeren og den socialdemokratiske ordfører her i dag afviser forslaget, og hvordan pokker det er gået til, kan vi finde ud af på anden måde, men det vender vi tilbage til.

Og SF var jo heller ikke særlig venligt stemt over for forslaget. Men jeg forstod, at det mest var, fordi SF var sikker på, at forslaget egentlig går ud på noget andet end det, der står beskre-